

2009. április 24., péntekig

Éves vita a 2008-ban elért haladásról a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésén alapuló térségben

P6_TA(2009)0329

Az Európai Parlament 2009. április 24-i állásfoglalása a szabadság, a biztonság és a jogérvényesülésen alapuló térség megvalósulását illetően elért 2008. évi haladásról szóló éves vitáról (az EU-Szerződés 2. és 39. cikke)

(2010/C 184 E/19)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az EU-Szerződés 2., 6. és 39. cikkére, valamint az EK-Szerződés 13., 17–22., 61–69., 255. és 286. cikkére, amelyek az EU és a Közösség mint a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésén alapuló térség fejlődésének legfontosabb jogalapját képezik,
- tekintettel a Tanácshoz (B6-0489/2008) és a Bizottsághoz (B6-0494/2008) intézett, a 2008. december 17-i plenáris ülésen megvitattott szóbeli választ igénylő kérdésekre,
- tekintettel eljárási szabályzata 108. cikkének (5) bekezdésére,

A. mivel az Amszterdami Szerződés hatálybalépése után tíz évvel:

- a jog érvényesülésével, a szabadsággal és a biztonsággal kapcsolatos uniós vívmányok jelentős mértékben bővültek, megerősítvén a tagállamok azon döntését, hogy az Európai Unió intézményeit az uniós polgárok szabadságának, biztonságának és a jog érvényesülésének biztosítására széles körben bevonják az e területre vonatkozó döntéshozatalba,
- az uniós polgárok az Eurobarométer időszakos felmérései szerint egyre inkább úgy érzik, hogy az uniós szintű fellépések hozzáadott értéket képviselnek a pusztán nemzeti szintűekhez képest, és a polgárok kétharmada támogatja azokat az uniós szintű intézkedéseket, amelyek az alapvető jogok (többek között a gyermekek jogainak) védelmét, valamint a szervezett bűnözés és a terrorizmus elleni küzdelmet segítik elő, és mindössze 18 %-uk véli úgy, hogy az uniós szintű fellépés nem jár további haszonnal,

B. mivel a fent említett pozitív tényezők nem ellensúlyozzák:

- az uniós döntéshozatali folyamat állandó jogi gyengeségét és összetettségét, különösen a büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés területén, amelyhez uniós szinten nem áll rendelkezésre megfelelő demokratikus és bírósági ellenőrzés,
- a tagállamok többségének attól való vonakodását, hogy az alapvető jogokkal és a polgárok jogaival kapcsolatos politikákat megerősítsék; ugyanakkor egyre fontosabbnak tűnik, hogy az ugyanazon tagállamon belüli kettős normák elkerülése érdekében ne csupán a határokon átnyúló esetek kerüljenek a középpontba,
- egy közös uniós bevándorlási és menekültügyi politika kialakításának és helyes végrehajtásának további szükségét, ami a hágai programban és az Európai Bevándorlási és Menekültügyi Paktumban megállapított menetrendhez képest késedelmet szenved,
- azokat a nehézségeket, amelyekkel a Bizottság szembesül a közelmúltban elfogadott számos közösségi jogszabály időben történő és megfelelő átültetésének biztosítása során, amivel egyidejűleg jelentős mennyiségű levelezést és panaszt, valamint a jogsértési esetek növekvő számát is kell kezelnie,

2009. április 24., péntekig

- az Európai Parlament és a nemzeti parlamentek szélesebb körű bevonásának szükségességét az uniós jogszabályok valós hatásainak értékelésébe,
- a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésén alapuló térség valamennyi politikájában a civil társadalom képviselői és egyéb érintettek hálózatának még mindig nem megfelelő fejlettségét; érdemes megjegyezni, hogy a tagállamok igazságügy-miniszterei csak nemrégiben határozták el, hogy olyan hálózatot hoznak létre, amelynek célja nemzeti jogszabályaik kölcsönös erősítése, és hogy ugyanezt a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülése térségének egyéb területein is meg kellene tenni,
- az uniós ügynökségek közötti együttműködés lassú fejlődését, továbbá hogy fennáll a veszély, hogy az egyéb uniós szintű operatív testületek számának megsokszorozódásával a helyzet még összetettebbé válik,

C. mivel fontos emlékeztetni:

- a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésén alapuló térség megvalósulását illetően elért 2007. évi haladásról szóló éves vitáról szóló 2008. szeptember 25-i állásfoglalás (az EU Szerződés 2. és 39. cikke) ⁽¹⁾ Parlament általi elfogadása után, illetve a 2008. decemberi plenáris ülésen az alapvető jogok Európai Unión belüli védelméről és a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésén alapuló térségben elért haladásról folytatott vita során a Tanács és a Bizottság által elfoglalt óvatos álláspontra,
  - arra, hogy a nemzeti parlamentek támogatják a szélesebb körű parlamentközi együttműködést, különösen a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésén alapuló térség területén, amint azt jól szemlélteti részvételük az általános vitákban, valamint egyedi alkalmakkor, például az átláthatósággal kapcsolatos uniós szabályok felülvizsgálatával, a terrorizmus elleni küzdelemről szóló, 2002. június 13-i 2002/475/IB tanácsi kerethatározattal ⁽²⁾, az új uniós PNR-jogszabállyal ⁽³⁾, az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról szóló, 2004. április 29-i 2004/38/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel ⁽⁴⁾, a menedékkérők befogadása minimumszabályainak megállapításáról szóló, 2003. január 27-i 2003/9/EK tanácsi irányelv értékelésével ⁽⁵⁾ és a büntető- és polgári ügyekben folytatott igazságügyi együttműködés végrehajtásával kapcsolatban,
1. felhívja azokat a tagállamokat, amelyek még nem ratifikálták a Lisszaboni Szerződést, hogy ezt mielőbb tegyék meg, mivel ez megoldja majd a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülése térségének területén fennálló legfontosabb hiányosságokat azáltal, hogy:
- egységesebb, átláthatóbb és jogilag megfelelő keretet hoz létre,
  - megerősíti az alapvető jogok védelmét, kötelezővé téve az Európai Unió Alapjogi Chartáját (a Charta), és lehetővé téve az EU számára, hogy csatlakozzék az emberi jogok és alapvető szabadságjogok védelméről szóló európai egyezményhez,
  - jogokkal ruházza fel az uniós polgárokat és a civil társadalmat a jogalkotási folyamatba való bevonásuk és az Európai Unió Bíróságához való szélesebb körű hozzáférésük biztosítása révén,
  - bevonja az Európai Parlamentet és a nemzeti parlamenteket az uniós politikák értékelésébe, ezáltal elszámoltathatóbbá teszi az európai és a nemzeti közigazgatást;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0458.

⁽²⁾ HL L 164., 2002.6.22., 3. o.

⁽³⁾ Az utas-nyilvántartási adatok (PNR) bűnüldözési célú felhasználásáról szóló tanácsi kerethatározatra irányuló javaslat (COM(2007)0654).

⁽⁴⁾ HL L 158., 2004.4.30., 77. o.

⁽⁵⁾ HL L 31., 2003.2.6., 18. o.

2009. április 24., péntekig

2. felhívja az Európai Tanácsot, a Tanácsot és a Bizottságot, hogy:
  - a) hivatalosan vonják be az újonnan megválasztott Európai Parlamentet a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésén alapuló térségre vonatkozó következő, a 2010–2014 közötti időre szóló többéves program elfogadásába, mivel e programot a Lisszaboni Szerződés hatálybalépése után jórészt a Tanács és a Parlament fogja végrehajtani az együtdöntési eljárásnak megfelelően; mivel egy ilyen többéves programnak jóval túl kell mutatnia a tanácsi „jövő munkacsoportok” jelentéseiben szereplő javaslatokon, be kell vonni a nemzeti parlamenteket is, hiszen jelentős szerepet kell betölteniük a célkitűzések meghatározásában és azok nemzeti szintű végrehajtásában;
  - b) összpontosítsanak a jövőbeli többéves programra, elsősorban pedig az alapvető jogok és a polgári jogok helyzetének javítására, amint azt az alapvető jogok helyzetéről az Európai Unióban (2004–2008) szóló, 2009. január 14-i jelentésében ⁽¹⁾ a közelmúltban javasolta, azáltal, hogy továbbfejlesztik a Chartában rögzített, az intézmények által 2000-ben Nizzában, majd 2007. december 12-én Strasbourgban kinyilvánított célkitűzéseket és alapelveket;
3. sürgősnek és helyénvalónak véli, hogy a Bizottság:
  - a) sürgős kezdeményezéseket tegyen a polgárokat megillető jogok – így a diplomáciai és konzuli védelemhez, valamint a szabad mozgáshoz és letelepedéshez való jog – védelmének javítására;
  - b) mechanizmust dolgozzon ki a polgároknak az uniós polgárság tartalmi meghatározásába való szélesebb körű bevonására, konzultációs mechanizmus kifejlesztése és az érintettek hálózatainak támogatása révén;
  - c) teljes programot terjesszen elő az alperesek eljárási jogainak megerősítését célzó uniós intézkedésekre és a tárgyalást megelőző, illetve azt követő szakaszhoz szükséges garanciákra, különösen azon esetekben, amikor nem az érintett ország állampolgáráról van szó, továbbá általánosságban fejlessze az EU büntető igazságszolgáltatás és a biztonsági intézkedések átvilágítását a polgárokat megillető jogok tekintetében;
  - d) rendszeresen gyűjtse és tegye közzé a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésén alapuló térséggel kapcsolatos főbb politikák fejlődésével kapcsolatos valamennyi lényeges semleges adatot – ideértve a migrációs mozgásokra, a szervezett bűnözés és főként a terrorizmus alakulására vonatkozókat (lásd az EU 2008-as szervezett bűnözésre vonatkozó fenyegetéserőtelkelését (OCTA) és az Europol által 2008-ban készített, „A terrorizmus helyzete az EU-ban és 2008-as előrejelzési jelentés” című dokumentumot (TE-SAT));
  - e) a lehető leghamarabb mutassa be az európai uniós „kék kártya” harmadik országokbeli munkavállalói kategóriáiról, köztük az idénymunkásokról, a vállalatokon belül áthelyezett személyekről és a fizetett gyakornokokról szóló, valamint a FRONTEX megbízatásáról szóló, kidolgozás alatt álló jogi eszközöket; különösen biztosítsa, hogy a FRONTEX megfelelő forrásokkal rendelkezzen céljai eléréséhez, valamint hogy a Parlament teljes körű tájékoztatást kapjon a bevándorlással kapcsolatban harmadik országokkal kötendő megállapodásokról folytatott tárgyalásokról;
  - f) dolgozzon ki Európa számára egy belső, a nemzeti biztonsági terveket kiegészítő biztonságpolitikát annak érdekében, hogy az uniós polgároknak és a nemzeti parlamenteknek világos képe legyen az uniós fellépéseinek hozzáadott értékéről; erősítse meg különösen a szervezett bűnözés egyes formái – így a számítógépes bűnözés, az emberkereskedelem, a gyermekek szexuális kizsákmányolása és a korrupció – elleni küzdelemmel kapcsolatos uniós politikát azáltal, hogy hathatós intézkedéseket hoz és a mérhető eredmények elérésére minden rendelkezésre álló együttműködési eszközt bevet, beleértve a nemzetközi bünszervezetek pénzeszközeinek és vagyonának elkobzásáról, valamint azok szociális célokra való felhasználásáról szóló jogi eszköz elfogadására irányuló intézkedéseket is;
  - g) folytassa a bírósági határozatok kölcsönös elismerése elvének érvényesítését mind a polgári, mind a büntetőjogi igazságszolgáltatás területén, a bírósági eljárás minden szakaszában, különösen a büntető igazságszolgáltatás vonatkozásában annak biztosítására, hogy a bizonyítékok elismerésére és kölcsönös elfogadására egy egész EU-ra kiterjedő rendszer jöjjön létre, amely teljes mértékben tiszteletben tartja az alapvető jogokat;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2009)0019.

2009. április 24., péntekig

- h) a kölcsönös elismerés fejlesztését egészítse ki olyan intézkedésekkel, amelyek megerősítik a kölcsönös bizalmat, különösen azáltal, hogy valamelyest közelítik egymáshoz a büntető anyagi jogot és a büntetőeljárás jogot, az eljárási jogokat, javítják az igazságszolgáltatási rendszerek működésének kölcsönös értékelését és tökéletesítik az igazságszolgáltatási szakmán belüli kölcsönös bizalom megerősítésének módozatait, például az igazságügyi képzés bővítése és a hálózatok kialakításának támogatása révén;
- i) dolgozzon ki hiteles politikán alapuló, átlátható és hatékony uniós külső stratégiát a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésének térségére vonatkozóan, különösen azon területeken, amelyeken a Közösség kizárólagos hatáskörrel rendelkezik, például a visszafogadási megállapodások, a külső határok védelme és a vízümpolitika terén (mint az USA vízummentessége ügyében is);
- j) felkéri a Tanácsot a Parlamenttel történő rendszeres konzultációra a bűnügyekkel kapcsolatos rendőrségi és igazságügyi együttműködésre vonatkozó nemzetközi megállapodások esetében is, mivel ennek a Tanács által a közelmúltban történt elutasítása ellentétes a lojális együttműködés és az EU demokratikus elszámoltathatóságának elvével; felhívja a Bizottságot, hogy különösen ismertesse a harmadik országokkal a kölcsönös bűnügyi jogsegélyről és kiadatásról kötött megállapodásokkal kapcsolatos külön EU politika kidolgozásának jelenlegi kritériumait, figyelembe véve az uniós polgárok és az érintett harmadik ország állampolgárai közötti megkülönböztetésmentesség elvét;
- k) külön jogszabályt vezessen be, amely diplomáciai és konzuli védelmet biztosít valamennyi uniós polgár számára attól függetlenül, hogy a szóban forgó tagállam rendelkezik-e képvisellel a harmadik ország területén;
- l) terjesszen elő új javaslatokat annak érdekében, hogy eleget tegyen a Bíróság azon ítéleteinek, amelyeket a természetes és jogi személyek vagyonának befagyasztásával kapcsolatban az alapvető jogok védelméről hozott, tekintettel a terrorizmus elleni küzdelem érdekében egyes személyekkel és szervezetekkel szemben hozott különleges korlátozó intézkedésekről szóló, 2001. december 27-i 2580/2001/EK tanácsi rendelet⁽¹⁾ 2. cikke (3) bekezdésének végrehajtásáról szóló tanácsi határozatok mellékleteiben felsorolt személyekkel kapcsolatos európai bírósági ítéletekre;
- m) erősítse a tagállamok közigazgatása közötti kölcsönös bizalmat és szolidaritást a következők révén:
- az igazságügyi és rendőrségi együttműködés magasabb szintű minőségi normáinak⁽²⁾ meghatározása az Európa Tanáccsal együttműködésben;
  - a schengeni együttműködéssel és a terrorizmus elleni küzdelemmel kapcsolatban már meglévő kölcsönös értékelési mechanizmusok megerősítése és demokratikusabbá tétele;
  - a tagállamok között Schengen kapcsán létrehozott kölcsönös értékelési és segítségnyújtási modell kiterjesztése a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésén alapuló térségére vonatkozó valamennyi olyan politikára, amely más tagállamok vagy harmadik országok állampolgárait érinti (így például a migrációs és integrációs politikára, ugyanakkor a terrorizmus és radikalizálódás elleni programokra is);
- n) biztosítsa a meglévő és a jövőbeli EU-ügynökségek – így az Europol, az Eurojust, a FRONTEX és a Cpol – szélesebb körű koordinációját és egymást kiegészítő jellegét, mivel e testületeknek túl kell lépniük a kezdetleges és bizonytalan együttműködésen, és szorosabb kapcsolatokat kell kialakítaniuk a megfelelő nemzeti szolgálatokkal azáltal, hogy magasabb szintű hatékonysági és biztonsági normákat érnek el, valamint az Európai Parlament és a nemzeti parlamentek számára elszámoltathatóbbakká és átláthatóbbakká válnak;
- o) folyamatosan fejlessze és erősítse a határigazgatással kapcsolatos közös uniós politikát, kiemelve ugyanakkor annak szükségességét, hogy a határokkal kapcsolatos uniós stratégia tekintetében a lehető leghamarabb meghatározásra kerüljön egy globális struktúra, valamint annak módja, hogy hogyan álljanak kölcsönhatásban egymással és működjenek egységként az egymáshoz kapcsolódó programok és projektek, a közöttük fennálló kapcsolatok optimalizálása és az esetleges párhuzamosságok vagy ellentmondások elkerülése érdekében;

(1) HL L 344., 2001.12.28., 70. o.

(2) Az Európai Parlament ajánlása a Tanácshoz a büntető igazságszolgáltatás minőségéről és a büntetőjognak a tagállamokban történő összehangolásáról (HL C 304 E, 2005.12.1., 109. o.).

2009. április 24., péntekig

4. sürgeti a Bizottságot, hogy tegyen meg minden szükséges erőfeszítést a folyamatban lévő projektek befejezése és a Vízuminformációs Rendszer (VIS), valamint a Schengeni Információs Rendszer második generációja (SIS II) mielőbbi hatálybalépésének biztosítása érdekében;

5. javasolja, hogy a Bizottság tartózkodjon az új rendszerek, nevezetesen a be- és kilépési rendszer bevezetéséről szóló jogalkotási javaslatok idő előtti benyújtásától, mielőtt a VIS, valamint a SIS II megkezdene működését; hangsúlyozza, hogy fel kell mérni egy új rendszer felállításának tényleges szükségességét, tekintettel a már meglévő rendszerekkel való nyilvánvaló kölcsönhatásokra; alapvető fontosságúnak tartja a meglévő rendszerek szükséges változtatásainak megvizsgálását, valamint alapos becslés készítését az egész folyamat tényleges költségeiről;

6. felhívja a Bizottságot, hogy a fenti ajánlásokat, továbbá a Parlament által a 2008. szeptember 25-i és 2009. január 14-i állásfoglalásaiban, valamint az alábbi állásfoglalásokban megfogalmazott ajánlásokat foglalja bele a többéves programra vonatkozó javaslatába:

— 2009. április 2-i állásfoglalása ⁽¹⁾ az európai állampolgársággal kapcsolatos problémákkal és kilátásokkal;

— a személyek közötti, faji vagy etnikai származásra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról szóló, 2000. június 29-i 2000/43/EK tanácsi irányelv alkalmazásáról szóló, 2007. szeptember 27-i állásfoglalás ⁽²⁾,

— az Európai Unió határigazgatása terén teendő újabb lépések előkészítéséről és harmadik országok hasonló tapasztalatairól szóló, 2009. március 10-i állásfoglalás ⁽³⁾, valamint

— a közös európai menekültügyi rendszer jövőjéről szóló, 2009. március 10-i állásfoglalás ⁽⁴⁾;

7. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok parlamentjeinek és kormányainak.

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2009)0204.

⁽²⁾ HL C 219. E, 2008.8.28., 317. o.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2009)0085.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2009)0087.

A G20 csúcstalálkozó következtetései

P6_TA(2009)0330

Az Európai Parlament 2009. április 24-i állásfoglalása a G20-csoport 2009. április 2-i londoni csúcstalálkozásáról

(2010/C 184 E/20)

Az Európai Parlament,

— tekintettel a G20-csoport vezetőinek a 2009. április 2-i londoni csúcstalálkozáson elfogadott nyilatkozatára (Globális terv a fellendülésről és reformról), valamint a pénzügyi rendszer megerősítéséről és a nemzetközi pénzintézeteken keresztül történő forrásbiztosításról szóló nyilatkozatokra,

— tekintettel az OECD világfóruma által vizsgált jogrendszerekről szóló 2009. április 2-i jelentésre a nemzetközileg elfogadott adózási standardok végrehajtásáról, amely kérésre információcserét követel meg minden adóügyben a nemzeti adójog végrehajtása terén,

— tekintettel az Európai Tanács 2009. március 19–20-i ülésének elnökségi következtetéseire,